

prima instanță: T. Mereuță (Judecătoria Hîncești)
instanța de apel: N. Cernat, A. Panov, A. Minciuna
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-107/17

ÎNCHEIERE

18 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Nicolae Craiu, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Lefter Constantin, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lefter Constantin împotriva lui Mostovoi Valentin cu privire la încasarea datoriei, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Mostovoi Valentin, casată hotărîrea Judecătoriai Hîncești din 02 octombrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 17 octombrie 2014 Lefter Constantin a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mostovoi Constantin, solicitînd încasarea datoriei, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în luna noiembrie 2012 s-a adresat către Valentin Mostovoi pentru efectuarea lucrărilor de reparație capitală a automobilului de model VAZ 2108, cu nr/î C DA 507, convenind ca acesta din urmă va efectua lucrările de reparație capitală a automobilului pînă la sfârșitul lunii decembrie 2012, iar el urma să-i achite suma de 1000 euro pentru serviciile prestate.

Intru executarea obligațiilor contractuale asumate, Lefter Constantin a achitat suma de 1000 euro, adică costul total al lucrărilor de reparație, însă pîrîtul, pînă la expirarea termenului de valabilitate a contractului - sfârșitul lunii decembrie 2012, nici ulterior, nu a întreprins careva măsuri pentru executarea obligațiilor contractuale sau restituirea sumei de 1000 euro, ținînd automobilul sub cerul liber și deteriorîndu-l mai mult.

Susține că prin ordonanța din 23.12.2013 emisă de Procuratura raionului Hîncești se constată faptul transmiterii sumei de 1000 euro de către Lefter Constantin lui Mostovoi Valentin în scopul efectuării lucrărilor de reparație a automobilului, cât și faptul neexecutării acestora.

Solicită reclamantul încasarea din contul lui Mostovoi Valentin în beneficiul său a datoriei de 1000 euro ce constituie obiectul contractului, a sumei de 1500 euro cu titlu de prejudiciu material cauzat pentru deteriorarea automobilului, a sumei de 500 euro cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Hîncești din 02 octombrie 2015 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat contul lui Mostovoi Valentin în beneficiul lui Lefter Constantin suma de 1000 euro cu titlu de bani achitați pentru repararea automobilului și suma de 660 lei cu titlu de taxă de stat. În rest acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Mostovoi Valentin a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016 a fost admis apelul declarat de Mostovoi Valentin, casată hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost respinsă. S-a încasat de la Lefter Constantin în beneficiul lui Mostovoi Valentin taxa de stat 495 lei achitată la depunerea apelului.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a respins afirmațiile reclamantului Lefter Constantin, precum că i-a achitat lui Mostovoi Valentin suma de 1000 euro, întrucât acest fapt nu a fost demonstrat atât în cadrul examinării cauzei în fond, cât și în cadrul ședinței instanței de apel. Or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform plîngerii lui Lefter Constantin, depuse la poliție la data de 05.02.2013(anexată la cererea de apel) instanța de apel a constatat că intimatul Lefter Constantin i-a dat lui Mostovoi Valentin ca avans suma de 6000 lei. Din această sumă au fost procurate materialele necesare pentru începerea reparării caroseriei automobilului și vopsirea lui, respectiv fiind efectuate și lucrările necesare din suma în cauză.

La data de 17 noiembrie 2016 Lefter Constantin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei recurate și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea.

În motivarea recursului recurentul a invocat că concluziile instanței de apel expuse în deciziei vin în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În acest sens menționează că prin probele administrate la dosar se confirmă transmiterea către pîrît a sumei de 1000 euro pentru repararea automobilului, dare care nu a fost reparat, acesta din urmă însușind banii în mod fraudulos.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lefter Constantin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lefter Constantin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Lefter Constantin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru